

Man skal stadig benytte alle de andre ting, som er langt den største del af indsatsen. Man skal sørge for at holde samtalerne i gang med forældrene, holde debatten i gang i foreningerne og være opmærksomme uden at være alt for nøjeregnende, så man ødelægger foreningslivet.

Bureaukratiet – yes, det er jeg villig til at diskutere. Jeg mener godt, man kunne lave en fast procedure ud fra enten e-mail eller almindelige papirer, som sagde, at XX skal lige undersøges. Det ryger så ind til DIF eller DGI, og så bliver det sendt videre til Det Centrale Kriminalregister, uden at det overhovedet vil betyde noget administrativt arbejde. Det kunne gøres i en håndvendning, men det må vi jo diskutere.

Jeg accepterer – og det synes jeg er en relevant pointe – at i ethvert foreningsliv er der en gråzone i dag. Der er folk, som kører børnene til fodboldkampene og håndboldkampene og svømmestævnerne og hjælper til i klubhuset, f.eks. i cafeteriet. De har også omgang med børnene, men dem er der ikke nogen løsning for nu. Det er en samfundsopgave, og det er en debat, vi skal i gang med, men lige her og nu tager vi fat på de tusindvis af ledere, som ikke har et ansættelsesforhold med deres forening, men er knyttet til foreningen som trænere på den ene eller den anden måde.

Jeg erkender, det er en rigtig pointe, at der er mange, der befinder sig i gråzonen, men det er jo bl.a. også derfor, klubberne ikke skal bruge det som en sovepude. Det er derfor, man skal diskutere problemet. Men nu kan man tage fat på de mange tusinde ledere i klubberne. Dem kan man i hvert fald undersøge, og det er også dem, der har tættest adgang til børnene. Det er dem, som træner børnene og står med dem ude i omklædningsrummet, det er dem, børnene får et tillidsforhold til og tager hjem til bagefter, og hvis vi kan løse det problem, bør hr. Søren Søndergaard og undertegnede i fællesskab være glade for, at vi i hvert fald kan redde nogle børn fra at blive krænkede og få ødelagt resten af deres liv.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard, og så tror jeg nok, vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal blot svare på det spørgsmål, hr. Brian Mikkelsen stillede, og sige, at jeg tror ikke på, at man kan holde børnekrænkere og sexmisbrugere

ude fra samfundet. Jeg tror simpelt hen ikke på, man kan holde dem ude fra en så stor del af samfundet som idrætslivet, men jeg tror, at man i idrætsorganisationerne kan finde frem til nogle procedurer, der gør, at selv om der er sexmisbrugere – inklusive potentielle sexmisbrugere, der ikke er dømt endnu – i idrætsklubberne, får de ingen eller kun meget dårlige muligheder for at øve vold mod nogen af de børn, der er i idrætsklubberne.

Det er diskussionen om, hvordan man finder frem til de procedurer, som efter min mening er det vigtigste, og den diskussion skal vi fortsætte. Jeg tror nemlig, som flere andre også har sagt, at noget af det vigtigste er, at der er en debat om problemet, og at der er årvågenhed om det. Det har denne debat forhåbentlig bidraget til, og det vil den fortsatte debat forhåbentlig også gøre.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Ja, vi kan i hvert fald konstatere, og det er det vigtigste, at alle ordførerne sammen med ministeren er enige om målet, altså at der skal være færre krænkere, og at færre børn bliver forulempet og ødelagt. Så må man diskutere metoderne, og jeg mener altså, at de metoder, vi her har skitseret, utvivlsomt er de rigtige.

Jeg ved, at man i DIF og DGI yder en brav indsats, både med hensyn til oplysning og med hensyn til at diskutere med foreningerne. I det hele taget udøver begge organisationer jo et godt stykke arbejde, og jeg har meget tillid til dem. Men hvorfor ikke hjælpe dem med at sørge for, at de i hvert fald ikke får nogen dømte ind? Så kan de koncentrere sig om det andet arbejde bagefter. Men lad os tage diskussionen under udvalgsbehandlingen og i forbindelse med bekendtgørelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.